

Amanți...

Cârdei V. Mariana

Amanți vor fi acei copii
ce în a lor cămine,
n-au dragoste și nu-s iubiți,
așa cum se cuvine.

E dreptul lor să aibă parte
și de iubire-n viață
de-aceea caută haihui
un suflet ce-i răsfată.

Nu îi condamn,
că-i dreptul lor să fie fericiți,
măcar așa în viața lor
să fie împliniți.

Ei și-au făcut, tineri fiind,
familii și copii
sperau să fie multumiți,
să aibă bucurii.

Dar uneori chiar frumusețea
și agerimea minții
îi fac o pradă prea ușoară
în gheara suferinței.

Apoi, se înhamă la jug
că mai sunt încă tineri
și este greu să înțeleagă
că nu-i iubește nimeni.

Și nu e drept, tânăr fiind,
să-ti sacrifici viața,
doar pentru c-ai ales greșit
perechea, dimineața.

Că-n zorii vieții nu-ți dai seama
că ești nefericit
și tot încerci, pe orice căi,
să simți că ești iubit.

Apoi, matur fiind, constăți
că te întorci acasă
doar pentru a te odihnii

și ai un loc la masă.

Astăzi e ziua unuia,
mâine - o sărbătoare...
alergi să cumperi un cadou
și să oferi o floare.

Dar sufletul nemulțumit
plânge-n adâncul firii,
emoții tandre nu găsește
în zâmbetul privirii.

Și dintr-o dată-n univers
apare strălucirea
sunt ei, amânții minunați,
ce-și dăruiesc iubirea.

Nicicând, nimic n-a fost așa,
dar totul e aievea
de este el sau este ea,
ți-o spune chiar plăcerea...

Dorința de a fi iubit
nu-ți trece într-o noapte,
imbold erotic
- să trăiești ale iubirii șoapte...

Ești zi de zi tot mai surprins
cum te trezești la viață
te-ai dărui la infinit,
n-ai vrea să pieri în ceață.

Secretul crezi că îl păstrezi
de ceilalți ascunzându-l,
nu vrei rupturi, doar să repeți
- iubirea frematândă.

Prin dragoste purificați
nu vă temeți de soare
și-n mare voi vă aruncați
când luna-n nori dispare...

Nimic nu este așa sublim
ca dragostea-nfocată,
ce o primiți și-o dăruiți
amanților deodată.

Amânți - cei care se iubesc

doar pentru a lor plăcere,
nu cer nimic,
doar dăruiesc imensa lor avere...

Iubire este tot ce au
mai scump și pur în lume
și nu le pasă de genuni,
trăiesc doar o minune.

Se poate întâmpla oricui,
oricând, în astă viață,
să se trezească-n zori de zi
c-a rupt a vrăjii mreajă.

Și oare nu ar fi păcat
să-ți irosești iubirea
fără să simți pe-acest pământ
ce-nseamnă fericirea?

Amantii sunt complementari
și-și satisfac capricii
ce le-nfrânau de mai mulți ani,
trăind în sacrificii.

Un foc de tabără arzând
în noaptea înstelată
înalță flăcări și scântei,
mocnesc tăciuni în vatră..